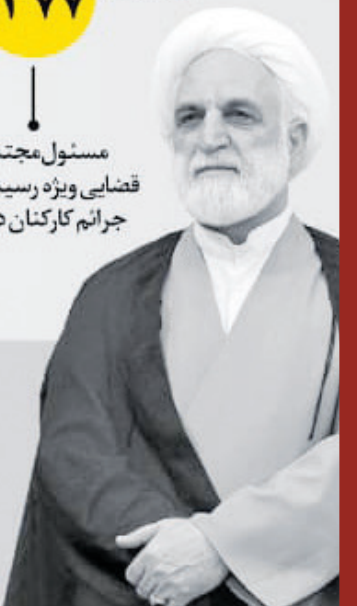

غلامحسین محسنی اژه‌ای؛ از اژیبه تا ریاست قوه قضائیه

غلامحسین محسنی اژه‌ای، رئیس جدید قوه قضائیه متولد ۱۳۳۵ در روستای اژیبه واقع در «بخش جلگه» از توابع اصفهان است. اژه‌ای در پرونده کاری خود سمت‌هایی چون دادستان دادگاه ویژه روحانیت، دادستان کل کشور و معاون اول قوه قضائیه را در اختیار داشته که با حکم رهبر معظم انقلاب به ریاست قوه قضائیه منصوب شده است.

گزارش

«آرمان ملی» گزارش می‌کند:

تماس‌های خاص رئیسی

چهار سال از حذف‌شدگان باشد و جذب مردم قهر کرده از ساختار کتونی کشور. بعضی هم اما این را یک اقدام مثبت و بیانگر این امر می‌دانند که واقعا شاید همه چیز با آنچه بسیاری می‌پندارند تفاوت می‌کند و اوضاع می‌تواند روبه بهبود رود. دلیل این اقدامات رئیسی هرچه باشد بسیاری به لزوم تداوم این همکاری‌ها اشاره دارند و اینکه رئیسی واقعا باید از همه نظرات بهره ببرد و در پی برآورده کردن نظر اکثریت باشد؛ چراکه رئیس جمهوری برای همه ایران، هر چند بسیاری اینک در نهایت او به کدام سمت و سوز قرار است برودرا بسته به کابینه آینده‌اش می‌دانند و بعضی هم معتقدند برای تغییر نگرش‌ها باید اقدامی عملی انجام داد.

می‌آید که برخی با تندتر کردن هرچه بیشتر، تلاش می‌کنند با ایجاد التهایاتی، افکار عمومی را به سمت پذیرش چیزی البته نه به تندی آنچه تبلیغ می‌کنند؛ بلکه در آن اندازه که می‌خواهند، حرکت دهند. این تعبیر و تحلیلی است که شاید عده‌ای مثلا در ارتباط با طرح اخیر مجلس درباره اینترنت مطرح می‌کنند، اینکه مجلس طرحی به غایت نگران‌کننده و بسته را اعلام و آن را رسانه‌ای می‌کند و افکار عمومی را به سبب آن، آماده طرحی تعدیل‌شده خواهد کرد. آنگونه که این طرح اخیر نیز بعد از حرف‌وحديث‌های بسیاری که ایجاد کرده است، عملا از دستور کار خارج شده و خود این خارج شدن طرح، باعث ایجاد رضایت ناخودآگاه افکار عمومی شده است؛ رضایتی که شاید باعث شود طرح‌های متعادل‌تر بعدی در مورد محدودیت‌های اینترنتی راحت‌تر پذیرفت. اما حاصل هر تندی مجلس اگر به صورت قانون درآید دولت آینده رئیسی را ناگزیر به اجرای آن قانون می‌کند و قطعا بیش از آنکه اجرای قوانین تند به نام مجلس تمام شود به نام او خاتمه خواهد یافت و این رنگ خطری برای رئیسی است. از طرفی او خود را در برابر انتخاباتی می‌بیند که در آن بالای ۵۰ درصد بنا به اعلام خود مقامات داخلی کشور شرکت نکرده‌اند و اساسا ۷۰ درصد نظری غیر از رئیسی در این انتخابات داشته‌اند؛ این خود چالش دیگری است که وی پیش‌رو خواهد داشت. از سویی حذف برخی چهره‌ها و گروه‌ها

و امیدهای بسیار در ارتباط با آینده‌ای که پیش‌روست وجود دارد. فضای پیش از انتخابات و شرایطی که در این زمینه پیش آمده، عملا این فرضیه را پیش‌رو گذاشته که این احتمال هست تا ساختارهای سیاسی دستخوش تغییراتی شوند و همین امر بر نگرانی‌ها بیفزاید. به هر ترتیب انتخابات ۱۴۰۰ برگزار شد و رئیس جمهور همانگونه که پیش‌بینی می‌شد، سید ابراهیم رئیسی است. رئیسی اما خود نیز می‌داند که اکنون در برهه‌ای خاص دولت جدید را شکل خواهد داد. از میان حدود ۶۰ میلیون واجد شرایط رای، ۱۸ میلیون رای را از آن خود کرده و این یعنی ۷۰ درصد دیگر متفاوت می‌اندیشند. وی از سویی بنا به دلایل دیگری شرایط ویژه‌ای دارد، حضور او در ریاست قوه قضائیه و سپس کاندیدا شدن و رئیس جمهور شدنش، این پرسش را برای بسیاری به وجود آورده که آیا از این پس نهاد ریاست جمهوری نیز مانند بخش‌های خاص و نهادهای دیگر جزو خط قرمزهای نقد و مداخلات احیای آن در کنار اقدامات مختلف دیگر بر این گمانه‌زنی می‌افزاید. موضع‌گیری نه چندان مشخص و صریح در قبال برجام و مذاکرات احیای آن در کنار اقدامات مختلف مجلس، که فشار را به سمت تندشدن سوق می‌داد، تمام فریادها را به سمت بسته‌تر شدن شرایط کشور می‌برد؛ هر چند در این بین به نظر

رئیس؛ چه در سال ۹۶ و چه در ۱۴۰۰ بارها خود را نامزد مستقل معرفی کرده است؛ هر چند از جایگاه اصولگرایان برآمده است. اما او می‌خواسته چه‌رای فراچنجی باشد. اکنون وی در آستانه ورودش به باستور تلاش دارد به روش‌های مختلف بگوید آنچه بسیاری تصور می‌کنند که در این طرفی او نمی‌خواهد حذف چهره‌ها و گروه‌های سیاسی را به پای او بنویسند، این را هم می‌داند جریان آزاد اطلاعات